

Četrtek, 26. oktober 2006

1. poziva gvatemalske institucije, naj sodelujejo in naredijo vse, kar je v njihovi moči, da bi se razjasnile kršitve človekovih pravic, da bi se odgovornim sodilo in da bi se objavili izsledki preiskav, kot je špansko sodišče Audiencia Nacional 7. julija 2006 zahtevalo v mednarodnem nalogu za prijete Joséja Efraína Ríosa Montta, Oscarja Humberta Mejíe Víctoresa, Ángela Aníbala Guevare Rodrígueza, Germána Chupine Barahone, Pedra Garcíe Arredonda, Benedicta Lucasa Garcíe in Donalda Álvaraza Ruiza, obtoženih genocida, mučenja, terorizma in nezakonitega pridržanja;
2. poziva vlade in vodstvo bank, ki jih to zadeva, naj sodelujejo pri zasegu premoženja obtoženih, s čimer bodo zagotovile, da bodo izpolnili svoje finančne obveznosti in državljske dolžnosti;
3. poziva Interpol in Europol, naj poskrbita, da bo mogoče opraviti izročitev, če bodo to zahtevali pristojni organi;
4. znova poudarja svojo zavezanost temu, da se obtožene kaznuje;
5. odobrava napredek pri uporabi načela univerzalne pristojnosti v primeru zločinov proti človeštvu, genocidov in mučenja;
6. meni, da bi morali ta postopek, če bo v tem primeru uspešen, uporabiti v podobnih okoliščinah proti drugim diktatorjem in osebam, odgovornim za množično kršenje človekovih pravic;
7. izraža podporo gvatemalskemu ljudstvu in oblastem pri ohranjanju pravne države ter spodbujanju gospodarskega, družbenega in političnega razvoja, ki bo prispeval k miru in narodni spravi;
8. naroči predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji, vladi Gvatemale, vladam srednjeameriških držav, vladi Združenih držav Amerike in parlamentu srednjeameriškega parlamentu.

P6_TA(2006)0467

Uzbekistan

Resolucija Evropskega parlamenta o Uzbekistanu

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o republikah srednje Azije in Uzbekistanu, zlasti svojih resolucij z dne 9. junija 2005 ⁽¹⁾ in 27. oktobra 2005 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju strateškega dokumenta Komisije o srednji Aziji 2002–2006,
- ob upoštevanju sporazuma o partnerstvu in sodelovanju med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani ter Republiko Uzbekistan na drugi strani, ki je začel veljati 1. julija 1999,
- ob upoštevanju sklepov sej Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose 18. julija in 3. oktobra 2005,
- ob upoštevanju izjav predsedstva Sveta o položaju človekovih pravic v Uzbekistanu leta 2005 in 2006,
- ob upoštevanju poročila delovne skupine ZN o prisilnih ali neprostovoljnih izginotjih, objavljenega 27. decembra 2005,

⁽¹⁾ UL C 124 E, 25.5.2006, str. 560.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2005)0415.

Četrtek, 26. oktober 2006

- ob upoštevanju poročila o nadzorovanju sojenj, ki ga je 3. marca 2006 objavil Urad za demokratične institucije in človekove pravice Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE/ODIHR),
  - ob upoštevanju poročila posebnega poročevalca ZN za mučenje Manfreda Nowaka o državljanskih in političnih pravicah, vključno z vprašanjem mučenja in pridržanja, ki je bilo objavljeno 21. marca 2006,
  - ob upoštevanju pisma o položaju človekovih pravic v Uzbekistanu, ki ga je stalni predstavnik Republike Uzbekistan pri ZN 26. junija 2006 poslal generalnemu sekretarju ZN,
  - ob upoštevanju člena 115(5) svojega Poslovnika,
- A. ker je naslednja seja Sveta za sodelovanje med Evropsko unijo in Republiko Uzbekistan načrtovana za 8. november 2006,
- B. ker naj bi Svet za splošne zadeve in zunanje odnose 13. novembra 2006 predvidoma razpravljal o morebitnem nadaljšanju sankcij, sprejetih lansko leto po dogodkih v Andidžanu maja 2005,
- C. ker uzbekistanska vlada ni izpolnila pogojev, ki jih je Svet določil med izvajanjem sankcij,
- D. ker uzbekistanska vlada še ni dovolila nobene neodvisne preiskave dogodkov v Andidžanu 13. maja 2005, kljub nenehnim in ponavljajočim se zahtevam, ki so jih v zadnjem letu vložila razna mednarodna telesa,
- E. ker so uzbekistanske oblasti po pokolu v Andidžanu leta 2005 začele zatirati zagovornike človekovih pravic, neodvisne novinarje in institucije civilne družbe ter sodile več sto ljudem, osumljenim sodelovanja pri vstaji;
- F. ker po poročanju mednarodnih organizacij za človekove pravice v preteklem letu ni bilo nobenih novic o več tisoč ljudeh, ki so bili aretirani zato, da bi se prikrla resnica; ker so tisti, ki so v priporu, v veliki nevarnosti, da bodo podvrženi mučenju in drugemu slabemu ravnanju; in ker nobenim opazovalcem ni bilo dovoljeno spremljati sojenja mnogim izmed tistih, ki so obtoženi kaznivih dejanj, za katera je predpisana smrtna kazen,
- G. ker na podlagi poročila posebnega poročevalca ZN o mučenju, objavljenega marca 2006, ni prišlo do nobenih bistvenih sprememb glede široke uporabe mučenja ali glede politik in praks, s katerimi bi se mu lahko učinkovito zoperstavili, ker uzbekistanska vlada ni sprejela nobenih pomembnejših ukrepov za odpravo prakse nekaznovanja,
- H. ker je bil 17. marca 2006 zaprt urad visokega komisarja Združenih narodov za begunce (UNHCR) v Taškentu;
- I. ker je moralo po dogodkih v Andidžanu na stotine uzbekistanskih državljanov zbežati v Kirgiško republiko in druge sosednje države; ker so bili uzbekistanski begunci izročeni Uzbekistanu, pri čemer je bila očitno kršena konvencija ZN o beguncih iz leta 1951 v zvezi s statusom beguncev,
- J. ker je uzbekistanska družba večinoma sekularna in ker omejeni verski ekstremizem v glavnem netijo socialne krivice; ker se je proti verskemu ekstremizmu mogoče boriti zgolj s pravnimi sredstvi, ne pa z zatiranjem,
- K. ker civilna družba v srednji Aziji, vključno z Uzbekistanom, čedalje bolj poziva k odprti družbi, v kateri bodo v celoti spoštovane svoboščine posameznika in človekove pravice, in k demokratičnim spremembam,

Četrtek, 26. oktober 2006

1. ponovno poudarja pomen odnosov med EU in Uzbekistanom ter priznava ključno vlogo Uzbekistana v srednjeazijski regiji, vendar poudarja, da morajo ti odnosi temeljiti na medsebojnem spoštovanju načel demokracije, pravne države in človekovih pravic, kot je jasno določeno v sporazumu o partnerstvu in sodelovanju med EU in Uzbekistanom;
  2. poziva Svet, naj 13. novembra 2006 sprejme premišljeno odločitev z namenom izboljšanih prihodnjih odnosov o možnem podaljšanju sankcij na podlagi obveznosti, ki jih bo uzbekistanska stran 8. novembra 2006 prevzela v okviru Sveta za sodelovanje med EU in Uzbekistanom, in na podlagi informacij, pridobljenih s strani evropskih diplomatov na tem območju;
  3. poudarja, da politika usmerjenih sankcij zaenkrat še ni dala pozitivnih rezultatov, in zato poziva Komisijo in Svet, naj ponovno skrbno preučita razmere, da bi našla načine in sredstva za doseg zastavljenih političnih ciljev;
  4. vztraja pri ohranitvi embarga na prodajo orožja in vojaških transferjev;
  5. poziva Uzbekistan, naj v celoti sodeluje z OVSE in ZN, zlasti glede poziva k verodostojni in pregledni neodvisni preiskavi, ter spoštuje mednarodno pravo in sprejme vse posebne postopke ZN, za katere so bila zahtevana povabila, in odpre vrata opazovalcem OVSE in neodvisnim opazovalcem;
  6. poziva Svet, naj sprejme vse potrebne ukrepe v okviru Sveta ZN za človekove pravice, da se zagotovi, da bo za Uzbekistan prenehal veljati postopek zaupne obravnave 1503, in da bo ta država podvržena javnemu nadzornemu mehanizmu, kot v svojem poročilu o andidžanskem pokolu julija 2005 priporoča Louise Arbour, visoka komisarka ZN za človekove pravice;
  7. poziva uzbekistansko vlado, naj izpusti vse zagovornike človekovih pravic, novinarje in člane politične opozicije, ki so še vedno v priporu, in jim dovoli, da delajo svobodno in brez strahu pred preganjanjem, ter preneha nadlegovati nevladne organizacije;
  8. poziva uzbekistanske oblasti, naj dovolijo ponovno odprtje urada UNHCR v Taškentu;
  9. poziva Kirgiško republiko in druge sosednje države, naj v celoti spoštujejo konvencijo ZN iz leta 1951 glede statusa beguncev, po kateri se beguncev ne bi smelo nasilno vračati v njihovo državo izvora, in naj zato uzbekistanskih beguncev ne izročajo Uzbekistanu; v zvezi s tem poziva Svet in Komisijo, naj skrbno spremljata položaj vseh uzbekistanskih beguncev, ki so že bili izročeni Uzbekistanu;
  10. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, posebnemu predstavniku EU za Srednjo Azijo, predsednikoma, vladama in parlamentoma Uzbekistana in Kirgizistana, generalnemu sekretarju Združenih narodov in generalnemu sekretarju OVSE.
-